

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.216 van 22 maart 2001
in de zaak A. 94.300/VII-22.371.**

In zake : de gemeente KAPRIJKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat T. VAN DE VOORDE,
kantoor houdende te EEKLO,
Stationsstraat 56, bus 1

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen partij :

Arsène VAN DEN BOSSCHE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. RYCKAERT,
kantoor houdende te EEKLO,
Koningin Astridplein 14.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente Kaprijke op 4 augustus 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 juni 2000 waarbij het beroep ingesteld door Arsène VAN DEN BOSSCHE tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kaprijke houdende de weigering van de vergunning voor de omvorming en uitbreiding van een gemengd landbouwbedrijf, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Kaprijke, 1e afdeling (Kaprijke), sectie C, perceelnummer 284/d, aan de Zuidstraat 38, 9970 Kaprijke, gegrond wordt verklaard en de gevraagde milieuvergunning wordt verleend;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST, op grond van artikel 94 van het besluit van

de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 17 januari 2001, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 8 februari 2001;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Bestuurssecretaris C. HUYSENTRUYT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat A. PATYN die, loco Advocaat L. RYCKAERT verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Arsène VAN DEN BOSSCHE exploiteert een landbouwbedrijf aan de Zuidstraat in Kaprijke.

Het bedrijf ligt in agrarisch gebied.

1.2. Op 8 mei 1978 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kaprijke akte van de aangifte van 60 zeugen, 200 biggen en 100 stuks rundvee.

De aktename geldt als vergunning voor een termijn van dertig jaar.

Op 3 juni 1991 verleent het college van burgemeester en schepenen vergunning voor de uitbreiding met 24 runderen en 3 voedersilo's van elk 4 ton.

Op 12 mei 1992 neemt het college van burgemeester en schepenen akte van de aangifte van ingevolge de inwerkingtreding van Vlare I vergunningsplichtig geworden electromotoren met een vermogen van 10 kW, 170 gespeende varkens en de opslag van 520 m³ dierlijke mest.

Er is ook nog een vergunning voor grondwaterwinning.

1.3. Op 27 september 1999 dient de exploitant een milieuvergunningsaanvraag klasse 2 in, voor een gemengde veehouderij.

Er zouden voortaan geen varkens meer worden gehouden en slechts 84 runderen in plaats van 124 runderen.

De inrichting zou worden uitgebreid met 5.000 kippen en met de bijkomende opslag van 110 m³ dierlijke mest.

Verder worden gevraagd : het stallen van 3 tot 25 voertuigen en/of aanhangwagens andere dan personenwagens, de opslag van 5.000 liter petroleum, de opslag van 1.500 liter mazout (regularisatie) en een tweede boorput voor waterwinning.

Blijkens de tabel in bijlage 2a bij de aanvraag werd in 1996, 1997 en 1998 geen mestproductie van varkens bij de Mestbank aangegeven.

Er werden wel 88 "plaatsen" voor varkens aangegeven. Daarbij wordt door de aanvrager opgemerkt :

"Op het bedrijf waren er de laatste 3 jaar geen varkens meer aanwezig; doch is er vergunning voor 170 gespeende varkens, de bedrijfsgebouwen met hun respectievelijke inrichting zijn nog intact aanwezig zodat mag besloten worden dat de vergunde productie overeenstemt met de plaatsen zoals aangegeven bij de VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ".

Bij de aanvraag is reeds de intentie duidelijk de inrichting te laten overnemen door een ander exploitant.

1.4. Tijdens het openbaar onderzoek worden 59 identieke bezwaarschriften ingediend door buurtbewoners.

1.5. Op 10 januari 2000 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kaprijke de gevraagde vergunning.

Blijkens de motivering is de voor de omgeving verwachte geurhinder het doorslaggevende weigeringsmotief.

Tevens wordt melding gemaakt van het ongunstige advies van de Vlaamse Landmaatschappij, dat stelde dat de vergunning voor de varkens is vervallen wegens niet-exploitatie, zodat het gaat om een vraag tot verandering met stijging van de mestproductie; de aanvraag voldoet niet aan de voorwaarde die het zogenaamde vergunningsbesluit stelt voor dergelijke aanvragen.

1.6. De vergunningsaanvrager dient een administratief beroep in.

Hij laat onder meer gelden wat volgt :

"Voor wat het negatief advies van de mestbank betreft moet er toch genuanceerd worden dat het advies van de VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ over bijna gans de lijn gunstig is. De uiteindelijk negatieve beoordeling vloeit waarschijnlijk voort uit een verkeerde inschatting van de feitelijke toestand van het bedrijf (bedrijfsgebouwen) zodat de bestaande vergunde productie onderschat wordt en het dossier op

deze manier bekeken als een uitbreiding i.p.v. een verandering zonder stijging van de vergunde productie. Er is op het bedrijf een vergunning voor 124 runderen en 170 gespeende varkens. Op het bedrijf zijn 2 varkensstallen. In deze stallen werden de laatste jaren geen varkens meer gehouden maar de infrastructuur van deze stallen is nog intact aanwezig zodanig dat er in principe 'morgen' varkens kunnen in gehouden worden. Deze varkensplaatsen werden en worden ook ieder jaar aan de mestbank aangegeven. Hieruit menen we dan ook te mogen besluiten dat deze stallen nog in exploitatie zijn (cfr. De definitie van exploiteren zoals vermeld in Vlarem I waarbij 'in stand houden' eveneens exploiteren betekent).

Rekening houdend met deze definitie en rekening houdende met de ministeriële omzendbrief van 11/01/97 omtrent deze materie mogen (sic) we dan ook te mogen besluiten dat de 88 aanwezige varkensplaatsen vergund zijn. De stallen zijn trouwens ook nog in exploitatie vermits de erin aanwezige mestopslag nog steeds gebruikt wordt.

Rekening houdend met bovenvermelde feiten kan de verandering van dit bedrijf dan ook bekeken worden als een verandering zonder uitbreiding van de vergunde productie en kan de vergunning ook verleend worden zoals aangevraagd".

1.7. Volgende adviezen worden verleend :

- de afdeling water adviseert gunstig voor de bijkomende grondwaterwinning;
- de afdeling milieuvergunningen adviseert deels ongunstig, meer bepaald voor "de omvorming van 88 varkens naar 57 runderen", omdat de vergunning voor varkens vervallen wordt geacht;
- de AROHM adviseert gunstig;
- de Vlaamse Landmaatschappij adviseert ongunstig : doordat de vergunning voor de varkens vervallen wordt geacht, wordt de gehele aanvraag onderzocht als een vraag tot verandering met stijging van de mestproductie; de vraag voldoet niet aan de voorwaarden van het vergunningenbesluit;
- de provinciale milieuvergunningsdeskundige adviseert deels ongunstig, meer bepaald voor "de omvorming van 88 varkens naar 57 runderen", omdat de vergunning voor varkens vervallen wordt geacht;

- ook de provinciale milieuvergunningscommissie ten slotte adviseert deels ongunstig, meer bepaald voor "de omvorming van 88 varkens naar 57 runderen", omdat de vergunning voor varkens vervallen wordt geacht.

1.8. Op 15 juni 2000 wordt het bestreden besluit genomen waarbij de gevraagde vergunning wordt verleend.

Aangaande het al dan niet vergund zijn van varkens wordt enkel het volgende gezegd in de motivering :

"Gelet op het horen van een vertegenwoordiging van de exploitant die stelt dat het begrip 'exploitatie' ook inhoudt 'in stand houden' en dat de varkens door de ziekte van de exploitante niet verzorgd konden worden maar dat alle voorzieningen in stand gehouden werden, dat het in stand houden van de stallen voldoende is om de vergunning te behouden en dat niet het aantal dieren opgegeven werd doch wel de standplaatsen. Dat de VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ daarenboven schriftelijk meedeelde wat de criteria voor 'in stand houden' zijn en dat hieraan voldaan wordt;

(...)

Overwegende dat de beroepsargumenten als volgt geëvalueerd kunnen worden :

(...)

- de aanvraag geeft geen aanleiding tot een stijging van de vergunde mestproductie omdat de 88 aanwezige varkensplaatsen nog vergund zijn. Er is geen stijging van de mestproductie als enkel de omvorming wordt beschouwd van 97 runderen naar 5.000 stuks pluimvee";

2. De tussenkomst

Overwegende dat met een verzoekschrift van 21 december 2000 Arsène VAN DEN BOSSCHE aan wie de bestreden vergunning werd verleend vraagt om in het geding te mogen tussenkomen; dat zijn verzoek kan worden ingewilligd;

3. De kennelijke gegrondheid van het annulatieberoep

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel de schending aanvoert

"van artikel 4, §2, 3^e) en f) van het Besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging van meststoffen (B.S. 30 december 1995) in samenlezing met artikel 28, §1, 3° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, artikel 46 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) en de omzendbrief van 19 december 1996 betreffende de toepassing van het mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan (B.S., 11 januari 1997), doordat ingevolge voormelde artikelen de vergunning voor de varkens van rechtswege vervallen is, waardoor de vergunningsaanvraag een verhoging van de mestproductie impliceert, terwijl niet voldaan is aan de in voormelde artikelen bepaalde voorwaarden hiertoe";

dat zij dat middel nog als volgt toelicht :

"De artikelen 28, §1, 3° van het milieuvergunningsdecreet en 46 VLAREM I bepalen dat de vergunning van rechtswege vervalt wanneer zij betrekking heeft op een inrichting of een gedeelte van een inrichting die gedurende twee opeenvolgende jaren niet werd geëxploiteerd.

In de ministeriële omzendbrief van 19 december 1996 betreffende de toepassing van het mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, wordt uiteengezet dat onder meer, wanneer er sedert meer dan twee jaar een volledige afwezigheid van dieren is m.b.t. bepaalde stallen of bepaalde onderdelen van de inrichting, de milieuvergunning die hierop betrekking heeft, van rechtswege vervallen is.

Uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij van 27 maart 2000 (zie stuk 11) en de hierin vermelde gegevens i.v.m. de mestbankaangiftes blijkt dat door de aanvrager voor de opeenvolgende aanslagjaren 1997, 1998 en 1999 geen varkens meer werden gehouden op de inrichting (aanslagjaar 1997 : aangifte : 0; aanslagjaar 1998 : aangifte : 0; aanslagjaar 1999 : aangifte 0), feit dat overigens door de aanvrager niet wordt betwist.

Derhalve is de vergunning voor de varkens van rechtswege vervallen en heeft de vergunde mestproductie van de inrichting nog enkel betrekking op de

124 runderen, hetzij een vergunde mestproductie van 2.973 kg P_2O_5 .

Volgens de niet-betwiste gegevens van de Mestbank (zie stuk 11) bedraagt de mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd 4.038 kg P_2O_5 , m.a.w. is er sprake van een verandering van een bestaande veeteeltinrichting met uitbreiding van de mestproductie, zodat de voorwaarden gelden van artikel 4, §2, 3° van het Vergunningenbesluit.

Aan deze voorwaarden is in dubbel opzicht niet voldaan. Enerzijds zou in de gegeven omstandigheden het verlenen van de vergunning tot gevolg hebben dat de gemeentelijke reserve van de gemeente waarop de melding of de aanvraag betrekking heeft (zijnde de gemeente Kaprijke, een 'zwarte gemeente') negatief wordt of verder daalt onder nul, in casu van - 10634 kg P_2O_5 naar - 11699 kg P_2O_5 , hetgeen wordt verboden in artikel 4, §2, 3°, e) van het Vergunningenbesluit, anderzijds heeft de vergunningsaanvrager de leeftijd van 45 jaar reeds overschreden (de aanvrager is geboren op 21 april 1938 en is dus thans 62 jaar), hetgeen ingeval van uitbreiding van de mestproductie, zoals in casu, verboden wordt in artikel 4, §2, 3°, f) van het Vergunningenbesluit (zie motivering advies V.L.M. dd. 27.3.2000 : stuk 11).

De aanvrager heeft hierop in zijn beroepsargumentatie gerepliceerd dat volgens hem de vergunning voor de varkens niet als vervallen kan beschouwd worden, vermits de stallen, ondanks de afwezigheid van dieren, voortdurend in stand werden gehouden (hetgeen volgens hem gelijk te stellen zou zijn met 'exploiteren') alsook dat er medische redenen waren waarom de varkens niet meer konden gehouden worden.

Het betreft m.a.w. een interpretatie van het begrip 'exploiteren', waaromtrent evenwel verduidelijking werd gebracht door de ministeriële omzendbrief van 19 december 1996, volgens dewelke ingeval van volledige afwezigheid van dieren gedurende meer dan twee jaar, de vergunning van rechtswege vervallen is, zonder dat terzake overmacht kan ingeroepen worden. De voormelde omzendbrief dient te worden toegepast, vermits er geen redenen zijn om aan te nemen dat de inhoud ervan strijdig zou zijn met de bedoelingen van de wetgever inzake het verval van milieuvergunningen.

De bestreden beslissing, waarbij de milieuvergunning wordt verleend, is derhalve in strijd met artikel 4, §2, 3° e) en f) van het Vergunningenbesluit";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij als volgt repliceert :

"De varkensstallen zijn nog aanwezig op de inrichting zodat het beroepsargument van de exploitant kan gevolgd worden, nml. het begrip 'exploitatie' houdt ook het begrip 'in stand houden' in. De VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ deelde daarenboven schriftelijk mee wat de criteria zijn voor het 'in stand houden' zijn. De exploitant voldoet aan deze criteria. Alle voorzieningen werden in stand gehouden doch door de ziekte van de exploitante konden de dieren niet verzorgd worden. Niet het aantal dieren werd opgegeven doch wel het aantal standplaatsen";

3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst betoogt dat de milieuvergunning voor het houden van varkens niet van rechtswege vervalt wanneer gedurende twee opeenvolgende jaren geen varkens werden gehouden op voorwaarde dat alsdan de stallen waarin voorheen varkens werden gehouden, in stand worden gehouden, dat zij desbetreffend verwijst naar de definitie van "exploiteren" die in artikel 2, 2°, van het milieuvergunningsdecreet wordt gegeven en waarin ook sprake is van "het in stand houden van een inrichting"; dat zij voor haar standpunt ook steun zoekt in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 5 december 2000; dat zij ook nog verwijst naar artikel 5, § 1, van hetzelfde milieuvergunningsdecreet dat bepaalt dat de bouwvergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend; dat zij nog betoogt dat de visie dat inzake veehouderijen het in stand houden van de infrastructuur zonder dat er effectief vee wordt gehouden geen exploitatie is en tot het geheel of gedeeltelijk verval van de milieuvergunning leidt, impliceert dat de wetgeving in verband met de nutriëntenhalte voor veehouderijen (artikel 33bis, § 1, van het meststoffen-decreet en het uitvoeringsbesluit) overbodig is, daar het alsdan niet mogelijk is "de gemiddelde veebezetting te optimaliseren tot het vergunde aantal dieren" omdat in die hypothese de milieuvergunning voor het vergunde maximum aantal dieren, dat de gemiddelde veebezetting

overstijgt, van rechtswege vervallen is; dat zij opmerkt dat het standpunt dat inzake veehouderijen het in stand houden van de infrastructuur zonder dat er effectief vee wordt gehouden geen exploitatie is en leidt tot het geheel of gedeeltelijk verval van de milieuvergunning niet de gangbare visie is in de praktijk, noch bij de Vlaamse Landmaatschappij, noch bij de vergunningverlenende instanties; dat zij daarbij ook nog verwijst naar de omzendbrief van 19 december 1996 betreffende de toepassing van het meststoffendecreet en de uitvoeringsbesluiten;

3.3.1. Overwegende dat niet wordt betwist dat wanneer de gevraagde verandering van de onderhavige inrichting een uitbreiding van de mestproductie tot gevolg zou hebben, de vergunningsaanvraag alsdan niet zou voldoen aan de voorwaarden van artikel 4, § 2, 3°, e) en f), van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (vergunningenbesluit) en dan ook niet had kunnen worden toegestaan; dat de kernvraag is of in casu de aanvraag als voorwerp heeft de verandering van de inrichting met uitbreiding van de mestproductie, zoals bepaald in artikel 4, § 2, 3°, van het vergunningenbesluit; dat dit in casu het geval is wanneer voor de berekening van de stijging van de mestproductie geen rekening mag worden gehouden met het aantal varkens waarvoor in het verleden vergunning werd verleend;

3.3.2. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar milieuvergunningsaanvraag zelf heeft gesteld dat op het bedrijf de laatste drie jaar geen varkens meer werden gehouden; dat in 1996, 1997 en 1998 inderdaad geen mestproductie van varkens bij de Mestbank werd

aangegeven; dat wel jaarlijks 88 plaatsen voor varkens werden gemeld;

3.3.3. Overwegende dat artikel 28, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) bepaalt :

"De vergunning vervalt van rechtswege wanneer zij betrekking heeft op een inrichting :

(...)

3° die gedurende twee opeenvolgende jaren niet werd geëxploiteerd";

dat paragraaf 2 van hetzelfde artikel bepaalt dat indien de in paragraaf 1 genoemde gevallen slechts betrekking hebben op een gedeelte van de inrichting, de vergunning slechts voor dat gedeelte vervalt; dat artikel 46 van Vlarem I een zelfde bepaling bevat; dat een varkensstal waarin geen varkens worden gehouden niet langer als een varkensstal wordt geëxploiteerd, ook al wordt het aantal varkensplaatsen aan de Mestbank gemeld en al wordt de infrastructuur ervan "in stand gehouden", zoals de exploitant in zijn beroepschrift heeft betoogd; dat in rubriek 9.4.1. van de indelingslijst bij Vlarem I in niet mis te verstane bewoordingen de vergunningsplichtige inrichting wordt omschreven als "varkensstal, waaronder verstaan één of meerdere gebouwen en/of installaties waarin varkens gefokt of gehouden worden"; dat de term "in stand houden" van een inrichting in de definitie van artikel 2, 2°, van het milieuvergunningsdecreet in wezen niet verschilt van de andere daarin voorkomende termen zoals "in werking houden" of "gebruiken"; dat eerstgenoemde term bedoeld is voor bijvoorbeeld de opslag van bepaalde stoffen, hetgeen mogelijk is zonder dat er van enige werking of gebruik sprake is; dat evenmin het standpunt van de exploitant naar voren gebracht in hetzelfde beroepschrift dat de stallen nog steeds in exploitatie zijn vermits de erin aanwezige mestopslag nog steeds gebruikt wordt, kan worden gevolgd; dat, immers, de opslag van dierlijke

mest op zich een vergunningsplichtige inrichting, ingedeeld onder een andere rubriek van de indelingslijst, uitmaakt; dat de exploitatie van mestopslag generlei de exploitatie inhoudt van een varkensstal, waarin blijkens rubriek 9.4.1. van de indelingslijst van Vlarem I varkens worden gefokt of worden gehouden;

3.3.4. Overwegende dat niet valt in te zien hoe artikel 5 van het milieuvergunningsdecreet, dat bepaalt dat een bouwvergunning voor een inrichting wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend, aan het hiervoren uiteengezet standpunt afbreuk doet;

3.3.5. Overwegende dat blijkbaar met het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Gent van 5 december 2000 een rechtsopvolger van een exploitant werd vrijgesproken, om reden dat het aan het Openbaar Ministerie behoorde aan te tonen dat de exploitatie door die oorspronkelijke exploitant gedurende twee opeenvolgende jaren werd stopgezet, terwijl dat bewijs in de zaak niet voorlag; dat te dezen wel degelijk het bewijs voorligt dat de tussenkommende partij gedurende twee opeenvolgende jaren geen varkens in de stallen meer heeft gehouden;

3.3.6. Overwegende dat het argument geput uit de regeling inzake de nutriëntenhalte evenzeer faalt; dat, immers, in die regeling wordt beoogd de mestproductie per bedrijf te plafonneren op het niveau van de gemiddelde mestproductie in het recente verleden door uit te gaan van de gemiddelde bezetting van de stallen en niet van de vergunde bezetting; dat het gegeven dat de gemiddelde bezetting van een bedrijf lager ligt dan het vergunde aantal, nog niet betekent dat de vergunning voor het verschil vervalst; dat dit wel het geval zou zijn wanneer een gedeelte van de vergunning niet wordt geëxploiteerd gedurende een ononderbroken periode van meer dan twee jaar;

3.3.7. Overwegende, tenslotte, dat artikel 28 van het milieuvergunningsdecreet duidelijk is en geen beleidsruimte toelaat, waar het bepaalt dat de vergunning van rechtswege vervalt wanneer de exploitant gedurende twee opeenvolgende jaren -om welke reden dan ook- zijn inrichting niet exploiteert; dat noch de door de tussenkomende partij geschetste administratieve praktijk van de Vlaamse Landmaatschappij, noch de omzendbrief waar zij naar verwijst een afwijking kan creëren op die duidelijke decreetsbepaling;

3.3.8. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het duidelijk is dat het door de verzoekende partij ingenomen standpunt dat het gedeelte van de inrichting van de tussenkomende partij, voor wat betreft de exploitatie van de varkensstallen, overeenkomstig artikel 28, § 1, 3° en § 2, van het milieuvergunningsdecreet van rechtswege is vervallen, correct is; dat het middel kennelijk gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Arsène VAN DEN BOSSCHE wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 juni 2000 waarbij het beroep ingesteld door Arsène VAN DEN BOSSCHE tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kaprijke houdende de weigering van de vergunning voor de omvorming en uitbreiding van een gemengd landbouwbedrijf, gelegen op de percelen

kadastraal bekend onder Kaprijke, 1e afdeling (Kaprijke), sectie C, perceelnummer 284/d, aan de Zuidstraat 38, 9970 Kaprijke, gegrond wordt verklaard en de gevraagde milieuvergunning wordt verleend.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig maart tweeduizend en een, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
A. WIJNANTS, griffier,

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.